

Erdei iskola Pörbölyön

Köszöntelek téged is Pörbölyön! Remélem tetszeni fog majd nektek is mindaz, amit elmesélek erről az érdekes iskolai kirándulásról.

Hétfő reggel indultunk le erre a tanulmányi túránkra, ami egy erdei iskola volt. -Itt sok minden érdekesség lesz majd, amit meg kell figyelnetek!- mondta az egyik minket kísérő tanár (Rózsa néni).

Amikor megérkeztünk, egy bácsi fogadott minket, és egy gyönyörű szobába mehettünk be, amiben csodálatos, szebbnél-szebb állatokat láttunk. Ez nekem nagyon tetszett, így erről szeretnék egy kicsit beszámolni! Egy percet se vártunk, már bent is voltunk ezekben a gyönyörű termekben, ahol mindenféle: állat, földműves eszközök, népviseletek és rovar gyűjtemények voltak. Az első terembe belépve nagy fűrészeket, kapákat, ásókat láttunk. Sok érdekes fa is volt itt (som, galagonya, fehér-hárs, bükk, tölgy), amik már bizony jó régiiek lehettek. A mellette eldugott kis részben pedig cifra népviseleti ruhák, ágyak, bútorok, párnák voltak. Ez mind nagyon szép és érdekes volt, de már alig vártam; hogy bemehessünk a másik terembe! Atya, gatyá!- gondoltam. Hogy itt milyen szép állatok vannak! Rögtön mindenki elkezdte fényképezni az állatokat, és mindenki arról beszélt, hogy milyen szépek. Voltak itt madarak (sólyom, héja, fácántyúk, réti sas), sok díjnyertes agancs, vaddisznó, őz és szarvas. Ezután megnéztük a lepkéket, rovarokat.

Pár perccel később egy másik teremben voltunk, ahol egy kedves néni mutatta be a vízben élő, szemmel nem látható állatokat. Ez is nagyon érdekes volt, Főleg azért is, mert sok új élőlényt ismertünk meg, és közben jót szórakoztunk.

Épphogy kiléptünk a teremből, ahol az előadás volt, már Ági néni be is jelentette, hogy kisvasutazni fogunk, és utána egy izgalmas kiránduláson lesz részünk. Mikor megérkezett a kisvasút, felszálltunk, és útközben figyeltük a szebbnél-szebb állatokat, madarakat.

Ezután a 7,5 km-es út után egy jót túráztunk, és betekintést kaptunk az erdő faállományába. A séta közben megtudtuk, hogy a Fekete-dió nem őshonos fáink közé tartozik, és hogy az állatokat télen, a nagy hidegben hetente egyszer etetni szokták. A séta közben elérkeztünk egy jó magas leshelyre, ami a közelben lévő fából készülhetett. Az idegenvezető bácsi megengedte, hogy felmenjünk rá, és hogy körülnézzünk. Nem is kellett még egyszer mondania, már mindenki fent is volt.

A sok izgalom után visszamentünk a vonathoz, és visszautaztunk Pörbölyre, ahol finom, és extra méretű ételt kaptunk. Ebédre spagetti és húsleves volt.

A jó étel után egy kézműves foglalkozáson vettünk részt, ahol egy kismókust készítettünk fából.

A foglalkozás után elmentünk egy bácsihoz, aki méhészkedik. Sok minden érdekességet mondott, és az volt az egészben a legjobb, hogy megkóstolhattuk a finom mézet.

A sok érdekes esemény után visszamentünk a buszhoz, és hazautaztunk.

Kapéter Benjámint 7. osztályos tanuló

Fotóalbum >>